

ума на французина, той веднага я разпространява. Той взима яйцето отъ кокошката и веднага го продава. Англичанинътъ вижда, че кокошката е снесла яйце, но дълго време мисли, какъ да постъпи, на кого да го продаде. Той мисли, дали този, който се наема да го купи, е добъръ платецъ. Англичанинътъ е хладнокръвенъ, спокоенъ.

Въ едно купе на трена пътували нѣколко души, между които единъ англичанинъ и други нѣколко отъ различни народности. По едно време англичанинътъ видѣлъ, че на единъ отъ пътниците срещу него се запалила дрехата отъ цигарата му и започнала слабо да дими. Понеже не се познавалъ съ този господинъ, англичанинътъ не посмѣлъ да каже, че дрехата му гори. Той се оглеждалъ натукъ-натамъ, да намѣри нѣкой познатъ пътникъ. Като забелязалъ, че единъ отъ пътниците му е познатъ, той се приближилъ до него и казалъ: Моля, запознайте ме съ този господинъ. Следъ това той се обърналъ къмъ непознатия и му казалъ: Господине, дрехата ви гори.

Това е една отъ характернитѣ чърти на англичанина. Той е хладнокръвенъ, повече мълчи, мисли, а малко говори. Отъ гледището на своето хладнокръвие, той си казва: Нѣма защо да бързамъ, да предупреждавамъ този човѣкъ, че дрехата му гори. И безъ да му кажа това, той ще разбере. Като го припари огънятъ, той ще се стресне и ще го изгаси.